

La tinença responsable d'una mascota és, entre altres coses, ajudar a superar les fòbies

No cal esperar a Sant Joan per tractar la por, el pànic o, en la seva màxima expressió, una fòbia en un gos o un gat. El COVB (Col·legi Oficial de Veterinaris de Barcelona) compta amb una programa de cursos de tinença responsable que, entre altres ensenyaments, permet als alumnes detectar, en la seva mascota, els senyals que poden acabar en un problema greu de comportament.

COVB
COL·LEGI OFICIAL DE VETERINARIS DE BARCELONA

María Pifarré,
Cap de la secció
tècnica a la Junta
de Govern

Davant nits com la de Sant Joan són freqüents les consultes a veterinaris per prescriure un calmant a gossos o gats. Sobretot en l'àrea del Mediterrani, gràcies a la tradició dels petards i els focs artificials, molts propietaris saben que la seva mascota pateix davant les explosions. No obstant això, no es coneixen tan bé els motius que desencadenen els tremolors, els plors i altres senyals que poden derivar en un trauma per a l'animal. En primer lloc, és important saber que el 30% dels gossos tremolen en anticipar les celebracions dels grans esdeveniments esportius, les festes de la nit de Sant Joan o els trons. És una de les conclusions d'un estudi sobre fòbies que ha realitzat el grup d'Etologia Comparada de l'INAD (Institut de Neuropsiquiatria i Addiccions, IMAS)-UAB amb la col·laboració d'investigadors del *Royal Veterinary College* de Londres.

Com a propietari, necessita formació

Per què es produeix aquesta reacció? Es tracta de sorolls ambientals, en moltes ocasions extraordinàriament potents..., i sobre els quals ells no poden identificar l'origen. No poden enfrontar-se al perill. La situació, per a ells, està fora del seu control. Per això, el primer que intentaran és amagar i protegir-se de la font de la seva por. Cal permetre amagar-se i acompanyar sempre que sigui possible. Si un animal pot protegir-se de la seva fòbia, disminueix el seu estat d'ansietat. Tampoc és aconsellable deixar-lo sol.

Davant nits com la de

Els gossos, en fugir dels petards, poden patir lesions greus, sobretot sisalten des d'una terrassa al carrer.

Sant Joan o de celebracions esportives, com les repetides victòries del FCB, hi ha més casos de pèrdua de mascotes, sobretot gossos i gats. Sovint, els animals intenten fugir davant els estrepitosos sorolls dels petards i per això poden arribar a cometre desastres en l'habitatge o s'autolesionen. Altres es queden totalment paralititzats i alguns fins i tot vomiten. Com podem evitar-ho? Tractant el cas amb un especialista al llarg de diversos mesos. Mai no hem d'enfrontar un animal directament amb la seva fòbia. Només aconseguiríem traumatitzar-lo més. Els professionals veterinaris veiem amb preocupació l'existència d'alguns programes de televisió dedicats al maneig de gossos. Les tècniques que mostren no són

acceptables per l'etologia veterinària -especialitat relacionada amb el comportament- perquè fomenten l'ensenyament mitjançant el càstig o enfrontar l'animal amb la seva fòbia. Un propietari que intenti aplicar-lo pel seu compte pot traumatitzar l'animal i fins i tot rebre una mossegada greu. L'agressivitat té lloc quan es percep un perill o una limitació de recursos i és una resposta de punt final. Cal conèixer els 'senyals de calma' de l'animal, conèixer-ne el codi i respectar-ne els espais. Avui els propietaris de gossos amb problemes de fòbies als sorolls disposen d'un ampli ventall d'estratègies per reduir i combatre l'angoixa i la por. Aquestes inclouen la creació d'una àrea segura dins de la casa perquè l'animal pugui refugiar-se.

“ Moltes pèrdues de mascotes es produeixen quan s'espanten davant l'esclat de petards o forts sorolls l'origen dels quals no poden identificar. ”

el seu gos i complir millor amb la responsabilitat que ha assumit en convertir-se en la seva propietària o propietari.

El veterinari de 'capçalera', l'especialista en petits animals, contribueix a incrementar els coneixements dels seus clients sobre el seu maneig i té la funció de vetllar per la tinença responsable de mascotes. Tinença responsable és conèixer l'obligació d'identificar mitjançant un microxip homologat i donat d'alta en el corresponent registre. També és socialitzar perquè pugui conviure amb altres animals i altres persones, i ajudar a corregir els comportaments no desitjats gràcies a l'ensinistrament positiu. Els animals no experimenten desitjos de venjança; per a ells, l'agressivitat és una resposta d'últim recurs, una vegada superat el seu trauma, el comportament pot ser perfectament estable.

Ensinistrament en positiu

L'únic mètode recomanat per l'especialista és l'ensinistrament positiu. Escoltar el consell veterinari és fonamental per a un bon propietari i rebre els ensenyaments específics, com el *Curs de tinença responsable de mascotes* del COVB, sobre els quals es pot informar a través del seu veterinari habitual, aporten els recursos necessaris per poder comunicar-se millor amb

Identificar és protegir

La identificació amb microxip és una de les millors i més efectives eines amb què comptem en l'actualitat per protegir un animal. Gràcies a ella s'aconsegueix localitzar el propietari quan aquest s'ha perdut, però també s'eviten transaccions fraudulentes, falsificacions de documents o l'abandonament. S'ha demostrat que hi ha un nombre molt més baix d'abandonaments de mascotes identificades que en el cas de les que no ho estan. La identificació és una iniciativa veterinària que compta amb més de tres dècades d'existència i que ha evolucionat al llarg dels anys com ha de fer-ho tot sistema que ha de donar un resultat fiable i amb garanties.

Per a més informació:

COVB
Tel. 932 112 466
Fax: 932 121 208

2011, Any Mundial de la Veterinària

Enguany es commemora la fundació de la primera escola veterinària. Es va crear el 1761 per formar especialistes en la prevenció de malalties de la població mitjançant la vigilància de la salut del bestiar, la protecció de les pastures i la instrucció dels pagesos.